DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 8sten SEPTEMBER 1832. N. 35

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Engeland en Oud-Nederland.

(Uit het *Algemeen Handelsblad* van Amsterdam.

(VERVOLG VAN ONS VORIG NOMMER.)

Daar wy by onze tegenwoordige beschouwingen voornamelyk op het oog hebben de innige betrekkingen die tusschen Engeland en Oud-Nederland destyds hebben bestaan, willen wy tot dit einde nog enkele trekken mededeelen uit de aanspraak te dier gelegenheid door Koningin Elizabeth aan het parlement van Engeland gedaan, als waarby ook van de Engelsche zyde deze naauwe verbindtenissen met ons Vaderland op eene merkwaardige wyze worden erkend:

"Elk uwer," zeide de Koningin, "die den staat der zaken kent, zal ligtelyk beseffen met hoe zwaren last van oorlog ik door den Koning van Spanje word bedreigd.— Men ontwaart ten klaarsten daarvan den dekmantel.— Die Koning klaagt, dat ik zyne weerspannigen van Nederland, zoo als zy door hem worden genoemd, altyd heb begunstigd, en byzonderlyk met zoo groote krachten en openlyk in hunne laatste nooden. Ik beken de daad, en prys de hoogste toestemming welke ik van mynen Raad deswegens heb ontvangen, dewyl ik waarlyk niets kan uitdenken hetwelk om der geregtigheid wille meer loffelyk, of om der welvoegelykheid wille meer noodzakelyk was. Een ieder kent de *innige* verbindtenissen die tusschen de Koningen, myne voorzaten, en het Huis van Bourgondie, tydens hetzelve de Nederlanden beheerschte, zyn gesloten. *Deze vereeniging bestond niet slechts tusschen vorst en vorst, maar strekte zich uit van volk tot volk, en schier onder hetzelve van persoon tot persoon.*— Derwyze groot waren de gevoelens van gebuurschap, van onderlinge zamenwerking, van overeenkomst in het bestuur en in alle andere zaken, *dat daardoor de beide volken als tot één moesten worden.* Dewyl dan alle dingen tusschen de Engelschen en Nederlanders dus vereenigd zyn, hoe zou ik dan de laatsten kunnen verlaten, zonder van de eersten te spreken? Niets is meer regtvaardig, dan de verdrukten te verdedigen; niets voegt beter den Koninklyken staat, dan de bescherming der zoodanigen ter hand te nemen. En, indien volkeren, die verder afgelegen zyn, deze zelfde gunst verdienen, hoe veel te meer moeten haar dan de geburen en diegenen verdienen, met wie *zulk een innig verbond* is gesloten? Van den eenen kant gebiedt de geregtigheid, en van den anderen kant eischt de welvoegelykheid, *dat de Nederlanden door my geholpen worden.* Enz. enz. enz."

Dit voorbeeld toont klaarblykelyk aan, hoe zeer door de Engelschen zelven de betrekkingen tusschen Engeland en Oud-Nederland, als in het naauwst verband staande, werden aangemerkt en op prys gesteld.

Koningin Elizabeth den 3den April 1603, in het 70ste jaar van haren ouderdom en in het 45ste jaar harer regering overleden zynde, werd in het ryksgebied opgevolgd door Jacobus I, die de kroonen van Engeland en Schotland op zyn hoofd vereenigde, en destyds in het best zyner levensjaren was. Reeds vóór ettelyke jaren hadden de Staten van Holland zyne vriendschap gezocht, en zoo weinig twyfelden zy of deze Vorst zich hunne belangen zoude aantrekken, dat in Holland, ter gelegenheid zyner krooning, een openbaar dank- en vreugdefeest werd gevierd. Deze Vorst was zeer vredelievend van gemoed; hy moedigde grootelyks den handel en de scheepvaart aan, en onder zyne regering begon men volkplantingen in Amerika te vestigen, die een nieuw tooneel voor nyverheids- en handels-ondernemingen openden. De Engelsche koopvaardyschepen waren destyds nog van kleine bouwing, en tot reizen van langeren duur was men gewoon schepen van grooteren inhoud te huren, tot dat, eindelyk, op aanzoek van den Londenschen handel, by bevelschrift van den Koning en zynen Raad, de uitvoer van Britsche goederen in vreemde schepen werd verboden, ten welks gevolge de Britsche natie zich met vereenigde kracht op het daarstellen eener geschikte koopvaardyvloot toelegde. Nu werden grootere schepen tot het volbrengen der langere reizen gebouwd, en bevoer men, onder eigene Britsche vlag, de Middellandsche zee. De yver, in dezen, was zoo groot, dat, terwyl, by den aanvang der regering van Jacob I, een schip van 100 ton geacht werd eene zeldzaamheid te zyn, thans eene menigte bodems, van 3, 4 en 5 honderd ton scheepsinhoud op de Britsche werven van stapel liepen. Nog ten jare 1615 telden de gezamenlyke Engelsche havens, buiten Londen, niet meer dan *tien* schepen boven 100 ton inhoud.

Indien wy nu hier de vergelyking maken willen met hetgeen in dien zelfden tyd onze Handel en onze Scheepvaart waren, zullen wy verbaasd moeten staan over de meerdere grootheid en magt, waartoe die groote takken van volksbestaan in Oud-Nederland zich hadden verheven. Niet dat wy daartoe ons eigen getuigenis verlangen in te roepen, maar dat der Engelschen zelven. In een werk van den beroemden Britschen Schryver sir Walter Raleigh, ten jare 1603 aan Koning Jacob I. opgedragen, vindt men onder anderen de volgende vergelykende beschouwing van den Hollandschen en Engelschen Handel, in den aanvang der 17de eeuw, en wel byzonder op het tydstip waarin hy schreef, namelyk het zoo even genoemde jaar 1603.

"De Hollanders," wordt daar gezegd, "maken zich thans meester van de vrachtvaart in de Oostzee, van Frankryk, Spanje Portugal, Italië, Turkye en Indië.— Niet zoodra ontstaat er in Engeland duurte van granen, visch, wyn, enz. of dadelyk,—niet met hunne voortbrengselen, maar met die van anderen landen,—laden zy uit hunne pakhuizen een 50- of een 100-tal of meerdere schepen, die zich rondom dit land verspreiden en onzen (den Engelschen) handel bederven. *Amsterdam is nimmer zonder 700,000 quarters graan,* boven en behalve voor het inlandsch verbruik, niettegenstaande daarvan in Holland zelven niets is geteeld. In Polen wast het graan in grooten overvloed; maar, *de groote voorraadschuur van granen, om de Christenheid in tyd van duurte te helpen,* is in de Nederlanden. Hout vindt men voornamelyk in de Oostzee; maar om zich daarvan te voorzien moet men den grooten houtstapel in de Nederlanden, waar het niet groeit zoeken. *De Nederlanden alleen hebben zoo vele schepen in zee, als alle Koningryken der Christenheid* (Engeland mede gerekend), *te zamen genomen.* De Hollanders bouwen jaarlyks duizend schepen, en hebben toch voor geen *honderd* schepen eigene voortbrengselen. Zy dryven voortdurend handel op dit Ryk (Engeland) met 500 à 600 schepen jaarlyks, in welke zy ons goederen van andere landen aanbrengen. Wy brengen voor den handel op hun land jaarlyks geene 50 schepen in de vaart. Wy zenden jaarlyks naar de Oostzee geene 100 schepen, voornamelyk naar Elburg, Koningsbergen en Dantzig; maar de Nederlanders zenden derwaarts jaarlyks 3000 schepen, in alle zeehavens handeldryvende. Ieder jaar zenden zy omstreekt 2000 schepen met de goederen der Oostzee bevracht, naar het zuiden van Europa; wy *niet één.* God heeft Uwe Majesteit gezegend met koper, lood, yzer, tin, aluin, kopererts, huiden en nog wel met honderd andere produkten; ook nog wel met duizend artikelen tot grondstoffen voor het fabryk- en trafijkwezen, zoo als met granen, van hetwelk eene groote hoeveelheid bier wordt gebrouwen, en waarvan het meest door vreemden wordt weggehaald; met wol, steenkolen, en yzer,—een juweel van groote waarde; en evenwel laat Engeland achteloos den wereldhandel over aan andere natiën, die weinig of geen *fonds* (voortbrengselen) in hunnen eigen boezem hebben."

Dit schreef een der meest beroemde Engelsche Staathuishoudkundigen der eeuw van Koningin Elizabeth.— Wie zoude dan niet het kleine Oud-Nederland van destyds moeten bewonderen, hetwelk in grootheid en magt boven het uitgebreide Koningryk van Groot-Brittanje, op eene zoo schitterende wyze was verheven.

Ten bewyze dat niet slechts onze vriendschapsbetrekkingen met Engeland, maar ook onze Handel met dat Ryk gegronde redenen tot weêrkeerige belangstelling opleverde, mag aangevoerd worden, dat die Handel, gedurende het vermelde tydvak, begroot werd eene geldswaarde van twaalf millioen guldens jaarlyks omtezetten. Alleen de lakenhandel werd, ten jare 1562, op vyf millioen guldens berekend. Niet onvoegzaam zal het geacht worden, hierby als iets zeer opmerkelyks aan te halen, dat wy, gedurende een tydvak van meer dan tien eeuwen in het vak der verweryen op eene zoodanige wyze hebben uitgemunt, dat, gedurende geheel dat geruime tydsbestek de Engelsche ons niet hebben kunnen evenaren. Niet slechts werd reeds in de 6de eeuw hier te lande de Meekrap geteeld, maar dit produkt werd ook toen reeds in onze verweryen, tot het verwen van lakens aangewend. Sedert heeft men niet opgehouden dezen tak van kunstvlyt tot steeds hoogere volkomenheid te brengen, hier te Lande met dien gelukkigen uitslag, dat zelfs de Engelschen zyn genoodzaakt geworden, alle hunne lakens ter verwing naar Holland op te zenden. Zelfs het *appreteren* der Engelsche lakens moest door Hollanders in Holland worden verrigt, om aan dezelve dien glans en die bevalligheid voor het oog te doen verkrygen, die zoo veel invloed hebben op het welbehagen van den kooper en verbruiker. Daar er nu tot opgemelde einden jaarlyks vele duizende stukken Laken van Engeland naar Holland verzonden werden, is het ligtelyk na te gaan, welke aanzienlyke voordeelen dien ten gevolge door onze verwers en andere trafijkanten genoten werden. Reeds gedurende duizend jaren waren ons die voordeelen, naar gelang van de ontwikkeling der Engelsche lakenfabryken, te beurt gevallen, toen, ten jare 1608, onder de regering van boven meervermelden Britschen Koning Jacob I, de wangunst der Engelschen door deze onze voordeelen opgewekt, hen aanspoorden tot het aanwenden van krachtdadige maatregelen, om deze aanzienlyke winsten, indien mogelyk, voor zich zelven te behouden.

Koning Jacob I was afkeerig van by het parlement onderstand in geld aan te vragen. Ten einde hem echter langs eenen anderen weg zyn doelwit te doen beschieten, ontwierp de Alderman Cockayne het plan om eene wet af te kondigen, krachtens welke het voortaan aan niemand zoude geoorloofd zyn, Engelsche ongeverwde lakens naar Holland ter verwing en appretuur op te zenden. Dit greep plaats ten jare 1608. Het verwen en en appreteeren moest, van nu af aan, in Engeland zelven geschieden, en de Koning zoude de voordeelen van dit monopolie voor zich zelven behouden. Cockayne verkreeg daartoe het vereischte patent. De Hollanders, echter, van hunnen kant, verboden nu ook by zich den invoer van geverwde Engelsche lakens, en jaagden daardoor den Engelsche fabrikeurs en handelaars de grootste ontsteltenis aan. Niet slechts waren dezen nu genoodzaakt, die lakens alleenlyk voor binnenlandsch vertier af te zetten; maar het lakenverwen viel in Engeland zoo slecht en onvoldoende uit, dat de Vorst eindelyk zich verpligt zag zyn verleend patent weder in te trekken, en, als te voren, den uitvoer van Engelsche witte lakens naar Holland, ongehinderd, toe te staan. Waarlyk wel een zeer treffend en allezins voldingend bewys van de voortreffelykheid dezer takken onzer nyverheid, en niet minder van de tusschen de beide volkeren bestaande noodzakelykheid tot onderling weêrkeerige belangstelling en behartiging van de bronnen hunner welvaart.

Middelburg had gedurende dertig jaren ook het voorrogt genoten, de stapelplaats der Engelsche lakens te zyn. Sedert, echter, ontstonden met opzigt tot dien handel gedurige twisten, die, in het eind, aanleiding gaven tot openbare oneenigheid. Het gewigt, hetwelk niettemin er in gelegen was, om de belangen der onderlinge vriendschap tusschen Engeland en Holland zoo veel doenlyk in stand te houden, als van de Engelsche zyde ook byzonder erkend wordende, kan onder anderen voldingend blyken uit den belangryken brief, van den secretaris Winwood, dd. 14 September 1616, aan den ridder Dudley Corlton, 's Konings gezant by de Staten van Holland.

De inwendige onlusten, in Engeland over 's Konings voorregten gerezen, bragten op 's Vorsten genoemd eene zoo groote verslagenheid te weeg, dat hy weldra ten grave daalde. Karel I, zyn opvolger, trad in het voetspoor zyns vaders, en zette alles op om het Koninklyk gezag met geweld te handhaven. Tusschen den Koning en het Parlement bestond eene vreesselyke tweespalt. De Koning werd ondersteund door de episcopalen en roomschen; het Parlement had voor zich de party der zich noemende *puriteinen.* De geestelyken stookten, beiderzyds, het twistvuur aan. De moord, in Ierland aan meer dan 40,000 protestanten gepleegd, vermeerderde niet weinig den haat; zoo zeer zelf dat de Koning, zich in Londen niet meer veilig achtende, die stad verliet, waarna de onlusten tot openbaren burgerkryg oversloegen. Het Parlement en de Koning, beiden, zochten onderstand in Holland, hetwelk veroorzaakte dat wy in de grootste moeyelykheden werden gewikkeld.— Wat den Handel betrof, deze bleef gedurende de eerste jaren der regering van Karel I. nog toenemen. Deze Koning verleende eene premie van 5 shillings per ton, voor ieder schip boven 200 ton inhouds, hetwelk in Engeland werd gebouwd. De Koopvaardy op Afrika's West-Kust en op Oost-Indie breidde zich uit; de Handel op Spanje geraakte geheel in handen der Engelschen en vele Engelsche lakens werden ook, onder zyne regering, naar Turkye gezonden.

(*Het vervolg hierna.*)

BEKENDMAKING.

De ondergeteekende President van het Gemeente Bestuur brengt by deze ter kennis van alle belanghebbenden dat door den Gemeente Raad by besluit van den 5den dezer maand is bepaald: dat zoo lang het tarwe meel op *f* 40. per vat blyft, de Ronde Brooden niet minder dan 10 en de Fransche Brooden niet minder dan 9 Oncen zullen moeten wegen, terwyl naar dien maatstaf by verhooging of vermindering der marktprys van dit artikel het gewigt zal worden geregeld, en wel tot dat in den tot nu toe gevolgden regel van berekening der broodryding, de noodige verandering zal zyn gemaakt.

THEOD. JUTTING.

Den 7den September 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den September 1832.

Het Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 10 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den September 1832.

Het Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Vorsch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

De Commissaris van Policie ad-interim, belast met het Publiek Ministerie, ter geregtelyke invordering hebbende ontvangen de lysten van alle de genen die in gebreke zyn gebleven tot den laatsten termyn te betalen de verschuldigde belastingen op vaste eigendommen en op het personeel en mobilair, brengt by deze ter kennis van alle zoodanige belastingschuldigen dat hy van hooger hand is geautoriseerd om tot de voorzeide betaling toetestaan den tyd van nog twee weken, welke termyn verloopen zynde, zonder eenige conniventie tot de voorzegde inning by parate executie zal worden geprocedeerd.

De Commissaris voormeld,
C. C. RÖMER.

Den 31sten Augustus 1832.

KENNISGEVING.

De ondergeteekenden Administrateuren der Eigendommen in dit eiland toebehoorende aan de Heeren GABRIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA en DAVID HAIM HENRIQUEZ DE CASTRO, qq. wonende te Amsterdam, geven hiermede te kennen aan een ieder die Interessen op Hypotheek of Obligatien voor aan hem geleende gelden uit genoemde administratie verschuldigd mogt zyn, om dezelve interessen binnen den tyd van Zes Weken na heden, te komen voldoen, hun daarby wel uitdrukkelyk vermanende dat by gebreke van dien, na verloop van den bepaalden tyd tegens de in gebreke blyvende personen, zonder nadere waarschouwing nog consideratie wettige maatregelen zullen genomen worden.

MORD. HM. SENIOR.
MOISE CARDOZE.
G. F. LENZ.

Den 7den September 1832.

BEKENDMAKING.

De ondergeteekenden hebben de eer het Publiek kennis te geven, dat hun Huis van Negotie op het eiland Aruba onder de firma van SUARES & MORENO, op heden een ander Huis van Negotie op dit eiland heeft opgerigt onder de firma van

MORENO & SUARES.

Den 1sten September 1832.

Lyst der Nummers, Pryzen en Premien van de Eerste Klasse der Curaçaosche Lotery, getrokken op den 4den September 1832.

Numms.	Pryzen.	Premien.	Numms.	Pryzen.	Premien.
287	*f* 4.	*f* 10.	19	*f* 100.	
358	20.		467	20.	*f* 10.
476	4.		281	4.	
631	4.		241	4.	
723	4.		69	4.	
41	4.		373	4.	
430	4.		202	4.	
605	20.		517	4.	
9	4.		442	4.	
573	4.		727	4.	
520	20.		411	4.	
567	4.		644	4.	
797	4.		400	4.	
493	4.		667	4.	
323	4.		203	4.	
233	4.		668	4.	
235	4.		791	4.	
659	4.		639	4.	
415	4.		744	4.	
337	4.		293	4.	
662	4.		359	4.	
336	4.		11	4.	
99	4.		696	4.	
547	4.		760	4.	
92	4.		10	4.	
86	4.		606	4.	
389	4.		83	4.	
26	4.		250	4.	
121	4.		647	4.	
556	4.		587	4.	
379	4.		638	4.	
711	4.		785	4.	
625	4.		381	4.	
718	4.		82	4.	
770	4.		157	4.	
171	4.		66	4.	
700	4.		721	4.	
560	4.		196	4.	
800	4.		222	4.	
307	4.		626	4.	
33	4.		611	4.	
357	4.		557	4.	
498	4.		107	4.	
7	20.		67	4.	
663	4.		769	4.	
79	4.		444	4.	
111	4.		350	4.	
676	4.		376	20.	
507	50.		650	20.	
218	20.	10.	746	4.	10.

De Commissarissen van bovengemelde Lotery verzoeken aan het Publiek om spoedig de Tweede Klasse te komen fourneren, ten einde hen in staat te stellen om op den 19den dezer dezelve te kunnen trekken.

Het Fournissement zal door de Heeren S. S. Delvalle en Miranda Jr. onderteekend worden.

JACOB VAN JEOSUAH NAAR.
MOSES COHEN HENRIQUEZ.

Den 7den September 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

1. golet Maria Cathalina, Danies,	Rio de la Hacha
—— Valenciana, Alvarada,	Coro
—— Rita, Blanchard,	Rio de la Hacha
bark Ondernemer, Pontilius,	St. Domingo
golet Casualidad, Chirino,	Cumarebo
3. brik Aurora, Tebenaar,	Aruba
4. boot Tonino, Ariscasso,	Tocuyo
5. golet Maria, Rotjes,	La Guayra
—— Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

1. bark Margaritha, Buelta,
golet Maria Hasinta, Tineo,
5. boot Tonino, Ariscasso,
golet Goertruida, Levy,
—— Eensgezindheid, Van Gricken,
6. —— Casualidad, Chirino,
7. faluche Felix, La Roche,

Wy zyn zeer vriendelyk begunstigd geworden met een paar Londensche nieuwspapieren, de Morning Herald en de Atlas, waaruit wy eenige uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben. De lezer zal met leedwezen uit deze uittreksels bemerken dat het moederland nog geenzins gered is uit de handen van de Conferentie. De zaken zyn als nog niet ten onzen voordeele veranderd.

Onze jongste berigten uit Europa waren tot en met het begin van Juny en melddenter loops van eenen opstand in Parys, ten welken gevolge de Koning Lodewyk Philip uit Parys verdreven was en hy die stad in beleg hield. Verders hebben wy niets van dien opstand vernomen; en uit de evengemelde Couranten kunnen wy ook niet duidelyk genoeg de oorzaak van den opstand uitmaken, als zynde dezelven van eene maand later; zoo veel echter kan men opmaken dat die opstand toevallig schynt te hebben plaats gehad, zonder eenig vooraf beraamd plan en dat dezelve gedempt is geworden.

Na dezen opstand heeft de Burger Koning Parys in staat van beleg verklaard en Chateaubriand, den Aartsbisschop van Parys, Hyde de Neuville, Fitzjames (een afstammeling der Stuarts,) doen arresteren, benevens vele andere hooge personaadjen en 1600 burgerlyke personen, waaronder vele uitgevers van dagbladen zich bevinden; als mede 60 kweekelingen van de Polytechnieke school, terwyl deze school door een koninklyk besluit is ontbonden geworden. Men had ook reeds begonnen met het veroordeelen der gevangenen.

Deze *coup d' etat* heeft in Frankryk een grooten ophef gemaakt; een aantal dagbladen heeft dezen maatregel gelyk gesteld met de ordonnantien van Karel X in de groote week, en het hof van Cassatie heeft deze koninklyke besluiten onwettig verklaard, waarop de Burger Koning terstond aan het hof van Cassatie gehoorzaamde, zyne besluiten introk, den staat van beleg ophief, de gevangenen op vrye voeten liet stellen en de Polytechnieke school herstelde.

Ondertusschen hadden de troepen in Parys en ommestreken bevelen ontvangen om zich gereed te houden en werkzaam te zyn by de eerste volksbeweging. Men dacht echter dat alles stil zou blyven tot den tweeden verjaardag van de groote week, als wanneer men voor een nieuwen opstand zal te vreezen hebben.

Volgens eene opgave van regerings wege waren er in den jongsten opstand te Parys maar 55 man troepen gesneuveld en 240 gekwetst. Men weet echter by ondervinding dat het gouvernement deze getallen altyd beneden de waarheid opgeeft, om de zaak te verzachten, even als zulks met de Cholera plaats had.

Hoewel de opstand in de Vendee algemeen was en zich nog staande hield door gunstige plaatselyke omstandigheden, zoo zag men vooruit dat dezelve te niet zoude loopen, wegens gebrek aan bekwame opperhoofden en geldmiddelen.

Men zegt dat alle staatkundige misdryven door een algemeene amnestie ter gelegenheid van Leopolds huwelyk met de Princes Louisa van Frankryk, zullen vergeven worden.

Van de expeditie van Don Pedro wordt maar ter loops verhaald, dat dezelve in Portugal was aangeland en aldaar byval had ontvangen.

Cholera.—Met leedwezen moeten wy berigten dat gedurende de week (van den 24 Juny) 792 nieuwe gevallen van de Cholera ziekte en 269 sterfgevallen in Engeland en Schotland hebben plaats gehad en er bleven niet minder dan 458 zieken.—Het geheele getal van sterfgevallen beloopt 5,932 uit 14,746 zieken. Glasgow verliest als nog 12 inwoners 'sdaags. In Liverpool heerscht die ziekte nog heviger; in andere plaatsen matiger. In Ierland is hare verwoesting verschrikkelyk groot; reeds is het berigt van 10,798 zieken en 3,593 sterfgevallen. In de Vereenigde Koningryken zyn de berigten 25,544 zieken en 9,435 sterfgevallen.

(Uit de Morning Herald van den 5 July.)

De *Staats Courant* van den 3den July met 5 vellen supplementen was geheel opgevuld met mededeelingen van den Minister voor de buitenlandsche zaken aan de Staten Generaal. Deze mededeelingen behelzen hoofdzakelyk het volgende:

Protocol No. 61, dd. 19 Mei met eene nota van den Heer Silvanus van de Weyer van den 17 Mei. Protocol No. 62, van den 19 Mei, met Protocol No. 63 van den 30 Mei. Protocol No. 64 van den 10 Juny, waarby is gevoegd een nieuw ontwerp van een traktaat door den Koning van Holland voorgesteld, hetwelk door de Conferentie onaannemelyk is verklaard geworden. Dit traktaat is door de Nederlandsche gevolmagtigden op den 30 Juny jl. voorgesteld geworden; maar men vond hetzelve zoo zeer verschillend met de grondslagen der onderhandelingen, dat de leden van de Conferentie raadzaam oordeelden zulks aan hunne hoven kenbaar te maken, welke zonder tyd verlies hun leedwezen en verwondering aan den Koning van Holland te kennen gaven over het op den 30 Juny jl. vertrouwelyk medegedeeld traktaat, hetwelk zy als geheel onaannemelyk beschouwen.

Protocol No. 65 van den 11 Juny met eene nota aan de Nederlandsche gevolmagtigden, vergezellende een ontwerp van traktaat tusschen de vyf hoven en den Koning van Holland, waarby nog andere notas aan de Nederlandsche gevolmagtigden gevoegd zyn, bevattende het ernstige verlangen van

de Conferentie dat de gevolmagtigden welhaast ampele en volle magt mogten ontvangen om onder het toezigt van de Conferentie eene finale schikking tusschen Holland en Belgie te onderhandelen en te sluiten.

Protocol No. 66 van den 15 Juny, betreft de verlengde gevangen houding van den Heer Thorn.

Hierop volgt het antwoord van het Nederlandsche gouvernement op de jongste mededeelingen van de Conferentie, inhoudende een tegen ontwerp van een traktaat.

De nota, welke dit tegen ontwerp voorstelt, voert noch dagteekening noch onderteekening, maar schynt afkomstig te zyn van den Minister voor de buitenlandsche zaken. Zy eindigt met het uitdrukken van de hoop dat de Conferentie de vreedzame gezindheid welke door geheel het ontwerp heerscht, zal hoogschatten en hetzelve zoo spoedig mogelyk met een antwoord vereeren. De ondergeteekende (de minister van Holland) is gelast te zeggen dat de Koning wel gedrongen is geweest ten behoeve van den vrede nieuwe opofferingen te maken, welke ongelukkiglyk niet de laatste zullen zyn, doch hy moet op de plegtigste wyze er by voegen, dat zoo de partyen met den inhoud van dit ontwerp niet overeen kunnen komen, hetzelve als van nul en geen gevolg zal beschouwd worden; dat de Koning meer byzonder aan zich zelven voorbehoud het regt om zich, door al de middelen welke de voorzienigheid ter zyner beschikking mogte gesteld hebben, staande te houden op de grondslagen van het byvoegsel A. aan het twaalfde Protocol zonder de staatkundige onafhankelykheid van Belgie of den Prins Leopold van Saxe Coburg te erkennen vóór en aleer hy geene voldoende voorwaarden van scheiding zal hebben erlangd; dat de Koning de verantwoordelykheid van voorkomende moeijelykheden waarop de Conferentie schynt te bedoelen en welke Zyne Majesteit niet heeft veroorzaakt, verwerpt; en dat hy nimmer zal afwyken van hetgeen de eer of de eerste wet van onafhankelyke natien van hem vordert, eene wet, heilig en onherroepelyk, welke geen staat straffeloos kan overtreden en welke aan elk gouvernement van een vry volk geen ander scheidsman voorschryft dan zyn eigen besluit.

Men veronderstelde dat een kabinets boodschapper, welke op den 28sten Juny van den Haag naar Londen was vertrokken, het antwoord op het laatste Protocol had medegebragt.

Brussel, July 3.—Tot gisteren avond laat waren de stellige berigten van den waren inhoud van des Konings van Hollands antwoord aan de Conferentie in deze stad nog niet bekend. Inderdaad zoo geheimzinnig hadden de ministers van Nederland de zaak gehouden dat zelfs de diplomatisten in den Haag niet in staat waren het geheim te doorpeilen of eenig kennis te erlangen van de naar Londen verzondene documenten vóór dat dezelven afgevaardigd waren.

Het lydt geen twyfel dat deze documenten eene ondubbelzinnige weigering behelzen om op den door de Conferentie voorgestelden grondslag te onderhandelen en eene nieuwe reeks van voorstellen, welke verworpen wordende, het dadelyke bezigen van krachtdadige maatregels noodzakelyk maken en welke aangenomen wordende, nieuwe uitstellen en uitvlugten na zich zullen slepen en den toestand van bezorgdheid en rusteloosheid, welke zoo schadelyk voor de belangen van dit land en zoo gevaarlyk voor het behoud van den algemeenen vrede is, verlengen.

Naar luid van brieven van zeer geloofwaardige handelshuizen, wordt er stellig gemeld dat een geheel nieuw traktaat aan de Conferentie was voorgesteld, behelzende niet alleen des Konings van Hollands ultimatum ten opzigte der schikkingen waaraan hy zich wil onderwerpen, maar ook de stellige verklaring dat zoo dit ultimatum verworpen wierd, hy voornemens was zich tot het uiterste te verdedigen.

In de zitting van de kamer van Vertegenwoordigers op den 29 Juny, zeide de Heer Gendebien dat hy ruim twee maanden geleden gehoord en het Ministerie verwittigd had van eene vermoedelyke bezetting van Antwerpen door de Engelschen. Deze bezetting zoude eene voorbereidende stap zyn tot het lang gewenschte en beraamde ontwerp eener verdeeling van Belgie. De linkerhand van de Schelde en Antwerpen zouden aan de Engelschen gegeven worden, Luik aan Pruissen en de rest aan Frankryk. Deze verdeeling werd reeds in Maart van 1831 beraamd; doch toen bestonden er middelen om zich tegen dezelve te verzetten, maar er zouden thans geene bestaan, wanneer de Engelschen in het bezit van Antwerpen gesteld wierden.

De Minister voor de buitenlandsche zaken wilde niet ontkennen dat eenige mogendheden ter eeniger tyd zoodanig een plan gevormd hebben, maar naar zyn inzien bestond er thans geene vrees daaromtrent en dat zoodanig plan werkelyk niet ten uitvoer kan gebragt worden. Hy verklaarde op zyne eer nimmer gehoord te hebben van een plan om Antwerpen in bezit te nemen. In geene onderhandeling of afzonderlyke overeenkomst was er melding der overgave van het kasteel, behalve aan Belgie, gemaakt.

(Uit de Atlas.)

Londen, July 24.

Op den 4den dezer is te Berlyn een traktaat gesloten geworden tusschen Rusland, Oostenryk en Pruissen; de genen die vermenen wel onderrigt te zyn, zeggen dat het oogmerk van dat traktaat is, om Belgie te dwingen zich te onderwerpen, de vryheids gevoelen in Duitschland te onderdrukken en alle democratische instellingen op het vaste land te vernietigen.

Generaal Bowyer, opperbevelhebber der afdeeling troepen te Oran, heeft verscheidene berigten gezonden aan den opperbevelhebber te Algiers, waaruit blykt dat tusschen den 3den en 8sten Mei de Arabieren onophoudelyke aanvallen gedaan hebben op de stad en de omliggende forten. Zy kwamen eerst met 3000 ruiters en 2000 voetknechten en werden terug geslagen; zy keerden terug met verdubbelde magt, verwoestteden een dorp, doch werden andermaal terug geslagen.

Er lydt geen twyfel of er bestaat eene naauwe betrekking tusschen Frankryk en Egypte; en te Corfu werd algemeen geloofd dat het Fransche hof geen afgezant aan de Porte zal benoemen vóór en aleer de uitslag van Mehemet Ali's krygsuitrusting zal bekend zyn; en men hield zich overtuigd dat zoodra Mehemet zich onafhankelyk van de Porte zal hebben verklaard, het Fransche gouvernement hem onverwyld zal erkennen.

Een brief uit Warschau behelst dat de Ukase waarby de Polen bevolen worden om by het Russische leger te gaan dienen, algemeene verbittering verwekt heeft.—Meer dan 50 jongelingen hebben zich dood geschoten, velen zyn in de bosschen gevlugt en worden als wilde dieren door de policie opgejaagd.

In Lithauwen, in de bosschen van Bialowicz, is de opstand weder uitgebroken, en de opstandelingen zyn ten getalle van verscheidene duizenden en worden gevoerd door kolonel Koss.

Londen, July 1.

Holland

De Koning van Holland heeft geprotesteerd tegen het Protocol No. 65, als zynde hetzelve willekeurig en onbillyk; en heeft zich voorgenomen, om, ingeval de Conferentie geweldadige maatregels mogte willen gebruiken, toevlugt tot eene zeer stoute en byzondere daad te nemen. Op de aannadering van eene Engelsche vloot of van een Fransch leger, zal het *Koningryk* van Holland ophouden te bestaan; hy zal zich Stadhouder van de zeven vereenigde provintien verklaren; hy zal *lettres de marque* afgeven, en niet alleen zyne eigene staten, maar ook alle eigenaars van vreemde schepen uitnoodigen om uit krachte van zoodanige brieven, represailles te maken op de schepen van zyne vyanden. Hy zal Hanover en Frankryk uitnoodigen om op het voorbeeld van Holland zich tot Republieken te vormen.

De vyanden van den Koning van Holland kennen zyn karakter niet; en het lydt geen twyfel dat, zoo hy naar dit gevaarlyk besluit moest handelen, gansch Europa eerder in opstand zou geraken, vóór dat Holland ten onder gebragt worde. Hy en de Nederlanders hebben onwrikbaar besloten liever zich zelven en het land op te offeren dan zich aan vreemde voorschriften en geweldadige bedreigingen te onderwerpen.

De Belgen zeggen dat de zaak tusschen hen beide moet beslist worden; zy begrypen dat de blokkade van de Schelde Antwerpen zal vernielen en de Engelsche kooplieden benadeelen, en zyn overtuigd dat de optogt van een Fransch leger tegen gegaan zal worden door een Pruissisch leger; zoo maken zy er uit dat de zaak tusschen hen beide zal moeten beslist worden.

De Fransche nieuwsbladen vermelden dat Frankryk en Engeland van Rusland, Oostenryk en Pruissen den intogt in Holland zoeken aftekoopen door aan deze drie mogendheden toetestaan met de liberalen in Italie en in de staten van het Rhyn verbond naar verkiezing te handelen.

De Duitsche Ryksdag wil de afscheiding van het Groot Hertogdom Luxemburg niet toestaan en heeft met verachting het aanbod van het oproerige Belgie van eene toetreding tot het Duitsche bondgenootschap, verworpen.

Onze berigten uit den Haag melden dat de Koning van Holland van voornemen is om de bezetting van Antwerpen aan Engeland, en de andere betwiste plaatsen aan Pruissen, tot er eene finale schikking tusschen de zaken van Holland en Belgie plaats grype, overteleveren. Het grootste punt thans in geschil is de verrekening voor de Belgische schuld; en men begint te gelooven dat de Conferentie eindelyk de betaling van den interest zal waarborgen.

Grondregels van ware Staatkunde.

Dat alle Vorsten zich van de waarheid doordrongen gevoelden, dat zy beginnen hunne troonen te verliezen, van het oogenblik af, dat zy de wetten verkrachten!

Om het gezag te behouden, in eenen Staat, langs den weg des gewelds, moet de magt, die verdrukt, evenredig zyn aan die, welke verdrukt wordt. De magt des gewelds *kan* zich staande houden, zoo lang deze evenredigheid bestaat. Maar elken dag mag men derzelver omverrewerping verwachten, zoodra de verdrukte meer werkelyke magt verkrygt dan de verdrukker.

Niet de magt, die herstelt, maar de magt, die vernielt, is te veroordeelen.

Er zyn twee wyzen van vechten; de eene met de wetten, de andere met het geweld. De eerste is eigen aan den mensch, de tweede ons gemeen met het dier.

Er is, voor eenen Vorst, geene sterkere fortres, dan de liefde zyns volks.

Het is gemakkelyker, zich te doen beminnen door de goeden, dan door de boozen, en te gehoorzamen aan de wetten, dan die voor te schryven.

Om de Politiek te leeren kennen, ga men naar *Konstantinopel.*

Het is niet moeyelyk te ontdekken, van waar de geestdrift der volken voor de vryheid ontsta. De ondervinding bewyst, dat de natie nimmer tot rykdom en aanzien geraken, dan onder een vry en liberaal Gouvernement.—*Overgenomen.*

Een woord over Vryheid en Vrede.

Men kan de Vryheid schenden, maar niet vernietigen. Zy verwydert zich somwylen, maar keert weder; haar vuur, ter wyl men het gebluscht waant, is alleen bedekt. Wanneer zy in de gemoederen verstikt schynt, ademt zy in het diepte des harte. Verdedigd door eeuwige beginselen, kan men haar niets anders tegenstellen dan de broze wapenen der vooroordeelen; en, in het oogenblik dat men meent haar verplet te hebben, herinnert hare zegepraal den onzinnigen, die haar bestryden, dat zy onsterfelyk is.

De Vrede is de staat van gezondheid der volké; de Oorlog is voor hem een staat van ziekte.—Het leger is de kracht van den staat; men kan het niet te zeer vereeren, wanneer het gebruikt wordt om denzelven te verdedigen, noch te zeer vreezen, wanneer het zich met het inwendige wil mengen. Wanneer het zwaard zich, in de plaats stelt van den schepter, vervangt vrees de toegenegenheid; de luimen der willekeurige magt vervangen de wetten; de vruchtbare vryheid draagt geene vruchten meer; de handel kwynt; de kunsten verdwynen; de landbouw zelfs is vernietigd.—*Overgenomen.*

Fransch Lloydskantoor.

(Uit den *Moniteur du Commerce.*)

Het Handels-Publiek zal niet zonder eenig belang de byzonderheden lezen van de inrigting van een Kantoor voor de Zeezaken in Frankryk, onder den naam van *Fransch Lloydskantoor.* De heer Corvetto had deswegens de volgende schets gedaan:

"Het wisselvallige der scheepvaart belemmerde den koophandel; het gebruik der assurantiën kwam in zwang; het regelde zich naar de saizoenen; had het oog gevestigd op de zee; het raadpleegde dat schrikbarende element; het voorzag deszelfs stormen; het bespiedde de staatkunde; leerde de havens en kusten der beide werelden kennen; het onderwierp alles aan wysgeerige berekeningen, aan toenaderende theoriën, en zeide eindelyk tot den kundigen koopman, aan den onverschrokken zeevaarder: er zyn rampen, welke de menschheid slechts kan bejammeren. Wat uw fortuin betreft, zoo moet gy de zeeën doorkruissen, uwen werkzamen geest en uwe nyverheid ontwikkelen.... Ik belast my met het waarborgen van hetgeen gy waagt.... Op die wyze, indien men het moge zeggen, zyn de vier deelen der wereld tot elkander genaderd.... Zoodanig is het kontrakt van assurantie."

De leden, die den grondslag tot het Fransche Lloyd gelegd hebben; zyn vyftig omtrent in getal, en staan alle in een hoogen naam by den Handel. De minister van marine heeft in de volgende bewoordingen toegestemd om aan het hoofd van de beschermers der instelling geplaatst te worden.

"Met erkentelykheid neem ik den titel aan, welken gy my de eer aandoet van my als grondstellend lid des Franschen Lloydskantoors aan te bieden. Ik zal my zeer gelukkig achten van te kunnen medewerken, voor zoo ver van my afhangt, tot het welslagen van eene instelling, welke my voorkomt de strekking te hebben om aan ons land ware diensten te bewyzen, en gy kunt rekenen op den yver van het departement der marine in het mededeelen aan ulieden van alle nuttige berigten, die by dit departement mogten inkomen en slechts eenigermate voor den Franschen handel van belang zouden kunnen wezen."

Eene treffende omstandigheid zal nog verder aantoonen hoe zeer nuttige pogingen ondersteuning vinden zelfs by hen, die verwacht moesten worden de meest daartegen instrevende vooroordeelen te bezitten. De zeeplaatsen ontvangen het berigt der oprigting van het Fransche Lloydskantoor met niet minder blydschap dan de hoofdstad.

Het syndikaat der assuradeurs van Bordeaux, gelyk mede dat der assuradeurs van Havre korresponderen met de inrigting:

Het Londensche Lloydskantoor heeft met yver en belangstelling de aan hetzelve gedane voorstellen van korrespondentie ontvangen, het is volyverig bereid alle gewenschte berigten te geven; een der direkteurs van het Fransche Lloyds zal zich naar Engeland begeven om de tusschen die beide etablissementen aan te knoopen banden naauwer toe te halen.

Het Fransche Lloydskantoor is geopend geworden op den eersten February, ten einde aan het ongeduldige verlangen van deszelfs leden te voldoen; doch men gevoelt dat het nog eenig tydsverloop behoefde om al deszelfs maatregelen van doeltreffing te voltooijen.

Zoodanig als het thans bestaat biedt het alreeds eene menigte redenen van belangwekking aan; vooreerst: *dagelyksche zeer naauwkeurige berigten nopens alle zeegebeurtenissen; opgaven van scheepsvertrekken en aankomsten; alle Parysche en departementale dagbladen; de meeste nieuwsbladen van Europa; alle documenten of berigten van de onderscheiden administratien, byzonderlyk der marine; de koersen der openbare fondsen, met derzelver gedurige dobberingen gedurende den beurstyd; bureaux op twee plaatsen, eene brievenbus, welke eenige minuten vóór die aan het postkantoor wordt geledigd,* enz. Overigens is aan het etablissement een regterlyk raad toegevoegd.—*Algemeen Handelsblad.*

De *English Chronicle* bevat het ondervolgende redenerend artikel betreffende de Britsche kolonien **DEMERARY** en **ESSEQUEBO**:

"De bewoners van de vereenigde kolonie Demerarÿ en Essequebo zÿn, naar het schÿnt, verschillend van gevoelen met het Britsche gouvernement over eene kwestie welke de ernstige beschuldiging uitmaakt van eene schending door het laatstgenoemde van de kapitulatie-artikelen, krachtens welke de vereenigde kolonien met de Britsche kroon zÿn verbonden geworden.

"Men zal zich herinneren, dat in het jaar 1803 de Hollandsche kolonien Demerarÿ en Essequebo zich aan Zr. Ms. zee-en landmagt overgaven, op voorwaarden van eene door den gouverneur-generaal, het staatsbewind der kolonien en de zee-en landmagt der Bataafsche republiek voorgeslagen kapitulatie, welke voorwaarden in behoorlÿken vorm door Z. M. geratificeerd en bekrachtigd werden. De alzoo geratificeerde en bekrachtigde artikelen vormden het charter van de burgerlÿke en godsdienstige regten der inwoners, en in de uitoefening van die regten genoten zÿ bescherming, tot aan den algemeenen vrede van 1815, als wanneer die kolonien blÿvend met Groot-Brittannie vereenigd en in deszelfs bezittingen ingelÿfd werden, waarbÿ alzoo de kolonisten, boven en behalve hunne charter-privilegien, ook met de regten en vrÿdommen van Britsche onderdanen bekleed werden.

"Bÿ het eerste artikel der kapitulatie schÿnt bepaald en erkend geweest te zÿn, dat de wetten, godsvereering en gebruiken, gelÿk mede de wÿze van belastingheffing, zouden gehandhaafd en uitgevoerd worden even als zulks vóór de kapitulatie bestond; en geene nieuwe instellingen of veranderingen zouden worden ingevoerd, ten zÿ met de volkomen goedkeuring van het koloniale staatsbestuur, als uitmakende de wetgevende magt der kolonien.

"Het koloniale staatsbestuur bleef derhalve, van het tÿdstip des kolonie-overgangs tot verleden jaar toe, deszelfs functien uitoefenen als wetgevende magt der vereenigde kolonie, terwÿl de Koning een *veto* bezat op de besluiten dier wetgeving, even als zulks het geval is in alle andere kolonien der Britsche kroon.

"In het vorige jaar, evenwel, heeft in de constitutie en het bestuur der kolonie een verandering plaats gegrepen, onder onmiddelÿk gezag van den Luit. Gouverneur Sir B. d'Urban, welke verandering de kolonisten beschouwen als eene afschaffing hunner charterregten, en dienvolgens als eene schending der voorwaarden van kapitulatie.

"Deze beschuldiging is van een' ernstigen aard, naardien het ons toeschÿnt dat eene natie niets heiliger moet achten dan de stipte naleving van traktaten en plegtige verbindtenissen, hetzÿ die gemaakt zÿn met andere onafhankelÿke natien, hetzÿ, met derzelver eigen verkregen bezittingen, hoewel het jongst door de Londensche Conferencie aan de wereld gegeven voorbeeld van draaÿende en ontduikende staatkunde zou schÿnen te willen doen gelooven, dat de *eer* en *goede trouw* van Koningen en gouvernementen *zoo veel wegen als kaf*, wanneer die hoedanigheden tegen een of ander, van slinksche staatkunde en trouwlooze eerzucht te verwachten schandelÿk voordeel worden in de schaal gelegd.

"Of de beschuldiging gegrond zÿ of niet, is eene andere vraag, en wel eene vraag, waarvan wÿ hier de beslissing niet zullen op ons nemen. Wÿ stellen het geschil aan onze lezers voor, gelÿk het door de kolonisten zelven is opgegeven, die trouwens eene ernstige zaak vermeld hebben; wÿ zeggen ernstige, omdat zÿ de schending van trouw betreft, door de afschaffing van burgerlÿke regten, die door de aanneming der voorwaarden van kapitulatie gewaarborgd zÿn; wÿ treden thans niet in de beschouwing van het al of niet regtmatige dier verandering in de constitutie en het bestuur der kolonie. Wÿ houden voor vast, dat indien de wetgevende magt der kolonisten, welke zÿ eischen, eeniglÿk beteugeld werd door het koninklÿk veto, geen besluit in rade, noch daarop gegronde proclamatie, noch zelfs eene wet des Britschen parlements, met regt de constitutie der kolonie kon veranderen, en de door een traktaat van kapitulatie erkende regten afschaffen, ten zÿ zulk besluit, proclamatie of parlementswet op aanzoek of met toestemming der kolonisten zelven gemaakt en afgekondigd werd.

"Verleden jaar echter schÿnt er in de kolonie bezorgdheid verwekt te zÿn door het bekend worden, dat men voortaan besluiten in rade en proclamatien van den Luit. Gouverneur als wetten had aan te merken. Kort na het bekend maken van deze aankondiging, waardoor, gelÿk de kolonisten beweren, de bepalingen van het traktaat van overgang ten eenenmale worden verkracht, werd er tegen den 21sten Julÿ eene vergadering van het koloniale staatsbewind zamengeroepen, en won spoedig het gerucht veld, dat hetzelve was opontboden met oogmerk om eenige verandering in de koloniale instellingen te beramen. Oogenblikkelÿk maakte men een verzoekschrift gereed, hetwelk genoegzaam algemeen door de eigenaars, kooplieden en verdere inwoners onderteekend, en daarop bÿ den Luit. Gouverneur ingeleverd werd. Een afschrift van die petitie is ook aan ons toegezonden, tevens met de kopÿ eener memorie der ingezetenen, welke in eene openbare zamenkomst was opgesteld, en mede aan den Luit. Gouverneur ingezonden, doch daar dezelve te breedvoerig is voor ons bestek, zoo moeten wÿ ons bepalen tot eene aanstipping der hoofdpunten. Het verzoekschrift zegt, dat, aangezien het staatsbewind der koloniën, krachtens de bepalingen der kapitulatie, de wetgevende magt der kolonie zÿnde, hetzelve deszelfs functien niet vermogt af te staan noch ook vernietigen, overgeven, in het minste verminderen, of krachteloos maken de, als heilig aan deszelfs zorg toebetrouwde, regten der kolonisten; evenmin konden hunne regten, hetzÿ als kapitulanten of Britsche onderdanen, in eenig opzigt opgegeven of verzwakt worden, anders dan bÿ eene wet van het parlement, welke overeenkomstig een gedaan verzoek der inwoners, om eene verandering in hunne wetten en constitutie te verkrÿgen, zou moeten aangenomen zÿn. De petitie eindigde met de bede, dat het koloniaal bestuur de regten der kolonisten, als bÿ het charter van kapitulatie, en wel inzonderheid bÿ deszelfs hier boven vermelde eerste artikel gewaarborgd, ongeschonden mogt bewaren; het verzoekschrift gaf ook den wensch te kennen, dat men geene nieuwe instellingen verordende, ten zÿ met volle goedkeuring van het, de wetgevende magt der kolonie uitmakende staatsbewind.

"Deze petitie werd in den ochtend van 21 Julÿ, vóór nog het koloniaal staatsbewind vergaderde, bÿ den Luit. Gouverneur ingeleverd, waarop Zÿne Excellentie aan de deputatie, die het verzoekschrift overbragt, verklaarde dat in de buitengewone vergadering van het koloniaal staatsbewind niets anders zou verrigt worden, dan de voorlezing zÿner boodschap betrekkelÿk de vereeniging der kolonien.

"Ongeacht die verklaring van den luitenant gouverneur aan de petitionarissen was in minder dan twee uren tÿds het koloniaal staatsbewind werkelÿk en voor immer ontbonden; nog dienzelfden avond werd er een bevel des konings in rade afgekondigd krachtens hetwelk alle bestaande koloniale instellingen werden opgegeven. De hoven van justitie, alle regtbanken, zoo van civiel als crimineel beheer, alles werd vernietigd. Het gevolg hiervan was dat alle regtsbehandeling in zaken, betreffende den verkoop, overdragt enz. van partikuliere bezittingen of goederen opgeschort was.—Geene dagvaarding of gewoon proces kon er gedaan, en mitsdien geen vonnis geveld worden om eenen schuldenaar tot betalen te noodzaken; geen alreeds geveld vonnis vermogt men voort te zetten, doordien de vorige wÿze van executeering was opgeheven, noch ook eene nieuwe wÿze van regtsoefening te vormen en in de plaats daarvan ten uitvoer te brengen; bereids aangevangen executien vonden zich gestaakt, zonder dat er mogelÿkheid bestond om eene schrede verder daarmede te gaan; hierdoor bevonden zich dan ook de onder beslag liggende plantagien zonder sekwestors die ze bestuurden en beschermden, en was de verkoop van goederen *in costodia Regis* onmogelÿk; doch hetgene noch erger was, en onzes achtens bÿna eene *vrouwen-insurrectie* zou gewettigd hebben, bestond daarin, dat door niemand, hoe competent men ook mogt wezen, een *huwelÿkskontrakt* mogt worden aangegaan.—Deze en meer andere onheilstichtende voorvallen en omstandigheden waren het onmisbare gevolgen van het vernietigen der koloniale instellingen, zonder dat men andere ter vervanging in gereedheid had, zoodat publieke moeijelÿkheden en publiek kwaad de aangegeven schending van het kapitulatie-traktaat nog verzwaarden, hoewel deze laatste grief, uit het oogpunt des beginsels, verre weg het voornaamste punt der bezwaarnissen uitmaakt.

"Wÿ hebben die geschilpunt vermeld als een dat ganscb en al verschillend is van dat des slavenhandels, of der suiker-belasting, of van eenig ander, rakende de West-Indische belangen. Onze meening op het punt van den slavenhandel is genoeg bekend; doch hoezeer wÿ een einde aan den slavenhandel wenschen, als zÿnde eene bron van rampspoeds en verlaging zoo ten opzigte der slaven als van hunne meesters, zoo kunnen wÿ nogtans niet nalaten eene verbreking van trouw, of de verkrachtiging eens traktaats, met eenig gedeelte onzer West-Indische bezittingen gesloten, ten hoogste af te keuren."—*Alg. Handelsblad.*